

JANINA JAŃCZYK (1937–2023)

Janina Jańczyk poświęciła Bibliotece Kórnickiej całe zawodowe życie. Pracę rozpoczęła, mając 18 lat, w 1954 r., zakończyła po 40 latach, w 1994 r., i kontynuowała na części etatu do 2007 r. Pracowała w administracji Biblioteki, początkowo na różnych stanowiskach, często związanych z możliwością wyższego wynagrodzenia, by od 1 września 1961 r. przyjąć obowiązki kasjerki (oficjalnie było to stanowisko starszego radcy, a później starszego referenta i wreszcie od 1 lipca 1988 r. samodzielnego referenta ekonomicznego). Tę odpowiedzialną funkcję pełniła do odejścia na emeryturę, łącząc ją często z innymi obowiązkami administracyjnymi. Pisała biegle na maszynie, prowadziła meldunki (Biblioteka dysponuje znacznym zasobem mieszkaniowym), a także listy urlopowe pracowników, rozliczała dokumenty ścisłego zarachowania i karty drogowe. W utworzonej, na polecenie władz Akademii, kancelarii tajnej wykonywała prace biurowe.

Od 1974 r. Biblioteka mogła korzystać z własnych dochodów, tzw. środków specjalnych. Stwarzało to dla kasjerki dodatkowe poważne obowiązki, m.in. przyjmowanie i rozliczanie dużych kwot w gotówce i odpowiedzialność za bezpieczne dostarczanie ich do banku. Janina Jańczyk wykonywała te obowiązki wzorowo i bez dodatkowego wynagrodzenia.

Była solidna, obowiązkowa, skrupulatna, pilna i niezwykle pracowita, a równocześnie uprzejma, skromna, zawsze uśmiechnięta, serdeczna, bezkonfliktowa. Jej postawę i wzorową pracę wysoko ceniono, przyznając nagrody przy wszystkich możliwych okazjach.

Brała udział w życiu społecznym i towarzyskim Biblioteki. Jeździła na wycieczki szkoleniowe i krajoznawcze. Zwraçała uwagę urodą i budziła powszechną sympatię. To było chyba powodem, że w zamierzonych czasach (jeszcze przed moim zatrudnieniem w 1960 r.) nadano jej miłe przezwisko „Kotek”, jednak nieużywane w bezpośrednich kontaktach. Jej pasją była sztuka haftu, której zwłaszcza na emeryturze poświęcała wiele czasu (do dzisiaj mamy i używamy podarowaną kiedyś serwetkę z pięknie wyhaftowanymi świecami bożonarodzeniowymi; zawsze jest to okazja do wspomnień).

Mam w pamięci wszystkie dobre lata od 1960 r., kiedy poznałem Panią Janeczkę (bo tak się o niej mówiło), aż do Jej emerytury w 1994 r.

Szczególnego podkreślenia wymaga Jej zaangażowanie w pracy społecznej. W 1960 r. brała udział w Spisie Powszechnym, w 1985 r. była członkiem Komisji Wyborczej w Kórniku, a w pamiętnych wyborach 1989 r. sekretarzem Komisji. Od początku zatrudnienia była członkinią funkcjonującego w Akademii Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Za wzorową pracę zawodową i społeczną uzyskała następujące wyróżnienia i odznaczenia: w 1974 r. Medal 30-lecia PRL, w 1981 r. odznakę honorową „Za Zasługi dla Rozwoju Województwa Poznańskiego”, w 1984 r. Medal 40-lecia PRL i w 1988 r. Srebrny Krzyż Zasługi.

Janina Jańczyk urodziła się 2 czerwca 1937 r. w Kórniku. Jej rodzicami byli Walerian i Maria z domu Janicka. Pochodziła z rodziny od pokoleń związanej z Kórnikiem i Bninem. W latach 1945–1951 uczęszczała do szkoły powszechnej. W 1952 r. ukończyła kurs maszynopisania, a w 1954 r. rozpoczęła pracę zawodową.

Dobra, uczynna, skromna, pracowita, przez całe życie oddana rodzinie. Była wzorową córką i siostrą. Miała czworo rodzeństwa: braci Mieczysława (1935–1997), bliźniaków Adama i Stanisława (ur. 1940) i siostrę Marię (ur. 1947), do dziś pracującą w Bibliotece.

Zmarła po trwającej trzy miesiące chorobie – 2 listopada 2023 r. Pochowana została 4 listopada na cmentarzu parafialnym w Kórniku wśród grobów rodzinnych.

Adam Chrzan